

[Prima Pagină](#) > ... > [Proceduri Judiciare](#) > [Cauze Civile](#) > [Notificarea Sau Comunicarea Documentelor:](#)
[Transmiterea Oficială a Documentelor](#) > [Croatia](#)

Notificarea sau comunicarea documentelor: transmiterea oficială a documentelor

Conținut furnizat de



European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)



1 Ce înseamnă conceptul juridic de „notificare sau comunicare a actelor judiciare” în termeni practici? De ce există norme specifice privind „notificarea sau comunicarea actelor judiciare”?

Conceptul juridic de „notificare sau comunicare a actelor” înseamnă, practic, că actele judiciare în materie civilă și comercială trebuie să le parvină tuturor părților la procedură.

Articolul 4 alineatul (1) punctele 6, 7 și 8 din Decretul privind operațiunile juridice oficiale (*Uredba o uredskom poslovanju*), [*Narodne Novine* („NN” – Monitorul Oficial al Republicii Croația) nr. 7/09] stipulează că astfel de acte pot fi solicitări sau înscrieri oficiale.

- solicitarea este un act utilizat de către o parte pentru a iniția o procedură, pentru a completa sau a modifica o cerere sau o altă acțiune de natură juridică sau pentru a renunța la o astfel de cerere.

Articolul 14 din Legea privind procedura civilă (*Zakon o parničnom postupku*, NN nr. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11 și 148/11 – text consolidat, 25/13, 89/14 – Decizia Curții Constituționale, 70/19 și 80/22; „LPC”) prevede că, în cazul în care, pentru anumite acțiuni, legea nu precizează sub ce formă pot fi întreprinse acestea, părțile pot efectua acțiuni procedurale fie în scris, în afara ședinței de judecată (printr-o solicitare), fie oral, în cadrul ședinței de judecată.

Articolul 106 din LPC prevede că solicitările – plângeri, răspunsuri la plângeri, căi de atac judiciare și alte declarații, moțiuni și notificări – formulate în afara procesului trebuie să fie prezentate în scris.

Prin urmare, solicitările sunt actele emise de clienți și alte părți la procedură pentru a fi utilizate în scopul de a întreprinde acțiuni procedurale.

- un act este un înscris emis de o autoritate prin care aceasta decide cu privire la o chestiune, răspunde la o solicitare formulată de o parte, instituie, încetează sau finalizează acțiuni oficiale și se angajează într-o corespondență oficială cu alte organisme sau entități juridice cu autoritate publică.

Notificarea sau comunicarea actelor, astfel cum este definită prin lege, este o activitate prestabilită a autorităților competente și a persoanelor, prin care destinatarilor li se oferă acces la conținutul actelor care le sunt adresate. Acest lucru este important deoarece, în cazul în care prin omisiunea de a notifica sau comunica un act unei părți se înlătură posibilitatea părții respective de a fi audiată, aceasta constituie o încălcare gravă a dispozițiilor aplicabile procedurilor civile și poate justifica introducerea unei căi de atac extraordinare.

Notificarea sau comunicarea unei acțiuni în justiție către pârâtul în cauză este, de asemenea, o condiție necesară

pentru inițierea unei proceduri contencioase, iar o astfel de procedură începe din momentul în care acțiunea în justiție este notificată sau comunicată părâtului.

În consecință, se aplică reglementări separate cu privire la notificarea sau comunicarea actelor, întrucât aceasta este o condiție necesară în procedurile contencioase, izvorâtă din principiul privind dreptul părților de a fi audiate; aceasta înseamnă că trebuie să se acorde părților acces la informațiile referitoare la locul și data procedurilor contencioase și la faptele materiale ale unei cauze. În plus, acțiunile în justiție întemeiate pe plângeri nu pot fi inițiate decât dacă plângerea a fost notificată sau comunicată părâtului în conformitate cu normele aplicabile. Notificarea sau comunicarea actelor este importantă, de asemenea, deoarece, în unele cazuri, termenul prevăzut pentru ca părțile să întreprindă acțiuni procedurale (răspuns la o acțiune în justiție, cale de atac) începe să curgă din momentul notificării unui act, însemnând că, în timpul procedurilor judiciare, este necesar să se ia toate măsurile necesare pentru ca destinatarii să ia cunoștință de conținutul actelor care le sunt notificate sau comunicate (principiul securității juridice și principiul prezentării orale și scrise). Se consideră că un act a fost notificat sau comunicat în mod adecvat numai dacă s-au respectat normele care reglementează notificarea sau comunicarea actelor.

2 Care acte judiciare trebuie notificate sau comunicate în mod oficial?

Acțiunile în justiție, ordinele de recuperare, hotărârile judecătorești și alte decizii ale instanței care pot fi contestate individual și împotriva cărora se pot introduce căi de atac trebuie să fie notificate sau comunicate personal părții în cauză; aceasta se aplică, de asemenea, oricăror alte documente prevăzute de lege sau în cazul în care o instanță consideră că este necesar să ia măsuri asigurătorii speciale, de exemplu atunci când documentele de identificare sunt prezentate în original sau pentru orice alt motiv [articolul 142 alineatul (1) din LPC].

3 Cine este responsabil de notificarea sau comunicarea unui act judiciar?

Titlul 11 din LPC conține dispoziții care reglementează notificarea sau comunicarea actelor.

În cazul în care notificarea sau comunicarea nu se efectuează prin poștă, persoana care efectuează notificarea sau comunicarea trebuie să dovedească persoanei către care se notifică sau se comunică actul, la cererea acesteia din urmă, că este o persoană autorizată. În mod excepțional, actele se notifică sau se comunică în format electronic prin intermediul unui sistem informatic sau prin alte mijloace adecvate autorităților de stat, parchetului, avocaților, notarilor publici, experților judiciari, evaluatorilor judiciari, interpreților judiciari, administratorilor judiciari, comisarilor, agenților sindicali, comisarilor în cadrul procedurilor de faliment, lichidatorilor, tutorilor speciali angajați de Centrul de tutelă specială (*Centar za posebno skrbništvo*), precum și persoanelor juridice și persoanelor fizice care desfășoară o activitate înregistrată în litigiile referitoare la această activitate.

Persoanele găsite de funcționarul care efectuează notificarea sau comunicarea menționat la primul alineat din prezentul articol la locul livrării sunt obligate să își dovedească identitatea, la cererea funcționarului.

Dacă este necesar, funcționarul care efectuează notificarea sau comunicarea actului este autorizat să solicite asistența poliției pentru a stabili identitatea persoanei găsite la locul în care urmează să fie efectuată notificarea sau comunicarea și pentru a efectua alte acte de notificare sau comunicare. Costurile aferente sunt incluse în cheltuielile de judecată.

Persoanele care au obligația de a utiliza comunicațiile electronice și care nu au solicitat sau nu au primit încă accesul la sistemul informatic pentru comunicarea electronică cu instanțele vor primi notificarea sau comunicarea primului act de la instanță prin poștă, împreună cu un aviz conform căruia, până la acordarea acestui acces, toate celelalte documente din cadrul procedurii vor fi notificate sau comunicate prin intermediul afișării pe avizierul electronic al instanțelor. Un act este considerat ca fiind notificat sau comunicat după opt zile de la data la care acesta a fost afișat la avizierul electronic al instanței.

Notificarea sau comunicarea prin poștă a primului act către persoanele obligate să utilizeze comunicațiile electronice care nu au solicitat sau nu au primit încă acces la sistemul informatic pentru comunicarea electronică cu instanțele se efectuează la adresa indicată în acțiunea în justiție. În cazul în care notificarea sau comunicarea la adresa menționată în acțiunea în justiție nu se poate realiza, aceasta se efectuează la adresa sediului social al

persoanei respective, dacă respectiva adresă este diferită de cea indicată în acțiunea în justiție. În cazul în care notificarea sau comunicarea la adresa indicată în acțiunea în justiție sau la adresa sediului social nu se poate realiza, notificarea sau comunicarea se efectuează prin afișarea actului pe avizierul electronic al instanțelor. Un act este considerat ca fiind notificat sau comunicat după opt zile de la data la care acesta a fost afișat la avizierul electronic al instanțelor.

La cererea unei părți care declară că este pregătită să suporte costurile aferente, instanța poate să dispună, printr-o hotărâre fără drept de apel, ca notificarea sau comunicarea unui act să fie încredințată unui notar public. Notarul public poate fi înlocuit în îndeplinirea acestei sarcini de către un notar public evaluator, un notar public consilier sau notar public stagiar.

Dacă înainte de depunerea unei acțiuni în justiție, printr-un acord scris încheiat cu reclamantul, pârâtul este de acord ca actele relevante referitoare la litigiile care intră sub incidența acordului respectiv să fie notificate sau comunicate la o anumită adresă din Republica Croația sau prin intermediul unei anumite persoane din Republica Croația, acțiunea în justiție și alte acte judiciare din cadrul procedurii se notifică sau se comunică pârâtului, la cererea reclamantului, la adresa stabilită sau prin intermediul persoanei menționate. În cazul în care notificarea sau comunicarea nu poate fi efectuată, instanța pronunță o hotărâre prin care dispune ca orice alte acte să fie notificate sau comunicate pârâtului prin afișarea lor la avizierul instanței.

Instanța poate dispune ca părțile să își trimită actele direct celeilalte, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire sau prin alte mijloace care fac dovada predării, cu excepția cazului în care ambele părți sau reprezentanții lor legali sunt întotdeauna obligați să prezinte observații în format electronic în temeiul articolului 106a din această lege. În cazul în care, la cererea unei persoane anume și a aprobării din partea președintelui instanței, notificarea sau comunicarea către persoana respectivă se face în cadrul instanței, actele care îi sunt adresate de către instanță trebuie depuse într-o căsuță poștală aflată într-un spațiu desemnat de instanță în acest scop. Notificarea sau comunicarea este efectuată de către un funcționar al instanței.

Actele notificate sau comunicate prin intermediul unei căsuțe poștale nu trebuie să fie accesibile persoanelor cărora le sunt notificate sau comunicate decât după ce au semnat nota de livrare. Actele trebuie notificate sau comunicate în plicuri sigilate, utilizate pentru notificare sau comunicare prin poștă. La ridicarea actelor, trebuie colectate toate actele din căsuța poștală.

Fiecare act care trebuie notificat sau comunicat în modul prevăzut la primul alineat al prezentului articol trebuie marcat cu data la care a fost introdus în căsuța poștală a persoanei căreia urmează să îi fie notificat sau comunicat.

În cazul menționat la primul alineat al prezentului articol, persoanele menționate la primul alineat al prezentului articol au obligația de a ridica actul de la căsuța poștală în termen de opt zile, în conformitate cu dispozițiile alineatelor (2) și (3) ale prezentului articol. În cazul în care un act nu este colectat în acest termen, acesta va fi afișat la avizierul instanței. Un act este considerat notificat sau comunicat după opt zile de la data la care acesta a fost afișat la avizierul instanței.

În cazul menționat la primul alineat al prezentului articol, notificarea sau comunicarea poate fi efectuată în alt mod prevăzut de lege, și nu prin utilizarea unei cutii poștale.

În cazul în care președintele instanței constată că o persoană care a fost autorizată să primească notificarea sau comunicarea unui act în cutiile poștale dintr-o sală desemnată de instanță în acest scop nu colectează actele în mod regulat sau a încercat să abuzeze de acest mod de notificare sau comunicare, acesta va retrage autorizația de a primi notificarea sau comunicarea actului în acest mod.

Președintele Curții Supreme a Republicii Croația (*Vrhovni sud Republike Hrvatske*) poate autoriza numai una dintre mai multe instanțe de un anumit grad de jurisdicție și de un anumit tip, cu sediul social în raza instanței regionale (*županijski sud*), să efectueze notificarea sau comunicarea în cutii poștale într-o cameră atribuită de instanță în acest scop. Citațiile se notifică sau se comunică personalului militar, membrilor forțelor de poliție și persoanelor care lucrează în transportul terestru, fluvial, maritim și aerian prin intermediul comandatului acestora sau al superiorului lor ierarhic imediat. Alte acte le pot fi notificate, de asemenea, în acest mod, dacă este necesar.

În cazul în care notificarea sau comunicarea vizează persoane sau instituții dintr-o altă țară sau cetățeni străini

care beneficiază de dreptul la imunitate, aceasta se efectuează pe cale diplomatică, cu excepția cazului în care există dispoziții contrare într-un acord internațional sau în LPC (articolul 146). În cazul în care notificarea sau comunicarea unui act trebuie efectuată către cetățeni ai Republicii Croația aflați într-o altă țară, aceasta se poate realiza prin intermediul reprezentantului diplomatic sau consular competent al Republicii Croația care exercită funcții consulare în țara în cauză. În acest caz, notificarea sau comunicarea este valabilă numai dacă persoana căreia îi este destinat actul este de acord să îl primească.

În cazul persoanelor private de libertate, notificarea sau comunicarea se efectuează prin intermediul conducerii închisorii, a penitenciarului sau a instituției corecționale.

Pentru persoanele menționate la articolele 141 și 142 din LPC (persoane fizice care nu desfășoară o activitate profesională înregistrată și persoane fizice care exercită o activitate profesională înregistrată, însă litigiul nu are legătură cu activitatea respectivă), este posibil ca, în unele cazuri, actele să le fie notificate sau comunicate din nou prin afișare la avizierul instanței.

4 Informații legate de adresa destinatarului

4.1 Autoritatea solicitată din acest stat membru încearcă, din proprie inițiativă, să determine locul în care se găsește destinatarul actelor judiciare care trebuie notificate sau comunicate? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 7 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

În cazul în care adresa persoanei căreia îi este destinat un act notificat sau comunicat la cererea unei autorități străine competente s-a schimbat între timp și, din acest motiv, actul nu poate fi notificat sau comunicat, instanța croată este obligată, în temeiul articolului 143 din LPC, să încerce să notifice sau să comunice actul la locul de reședință din Croația al persoanei în cauză, astfel cum este consemnat în evidențele Ministerului de Interne al Republicii Croația.

În cazul în care se prezintă dovezi confirmând existența unui interes juridic, se poate înainta administrației poliției o cerere pentru a obține informații cu privire la reședința permanentă sau temporară a unei persoane căreia trebuie să i se notifice sau să i se comunice acte în cadrul unei proceduri civile.

4.2 În acest stat membru, autoritățile judiciare străine și/sau părțile la procedurile judiciare au acces la registre sau servicii care să le permită să afle adresa actuală a persoanei în cauză? Dacă da, ce registre sau servicii sunt disponibile și ce procedură trebuie urmată? Ce taxă, dacă este cazul, trebuie plătită?

Registrul judiciar al societăților comerciale din Republica Croația este un serviciu public gratuit, care permite organelor judiciare străine și/sau părților la procedurile judiciare să obțină toate informațiile de care au nevoie cu privire la întreprinderile croate la [următoarea adresă](#).

Adresele persoanelor fizice nu sunt disponibile publicului și pot fi obținute numai de la Ministerul de Interne al Republicii Croația.

4.3 Ce tip de asistență pentru informațiile legate de adresa destinatarului din alte state membre oferă autoritățile acestui stat membru în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

Nu există norme stabilite în legislația croată care să stipuleze modul în care instanțele trebuie să acționeze atunci când aplică Regulamentul (CE) nr. 2020/1784 al Consiliului privind cooperarea între instanțele statelor membre în domeniul obținerii de probe în materie civilă sau comercială. Cu toate acestea, este clar din experiența acumulată în trecut, că instanțele din Croația răspund în mod corespunzător și soluționează cererile de obținere a adresei curente a unei persoane, primite în temeiul Regulamentului (CE) nr. 2020/1784 al Consiliului.

5 În practică, care este modalitatea obișnuită de notificare sau comunicare a actului judiciar? Există metode alternative la care se poate recurge (altele decât notificările sau comunicările indirecte menționate la punctul 7 de mai jos)?

În practică, actul este, de obicei, notificat sau comunicat prin poștă, prin intermediul unui funcționar desemnat al instanței sau prin intermediul unui sistem de comunicare electronică. Printre metodele alternative se numără notificarea sau comunicarea actelor prin intermediul unui organism administrativ competent, al unui notar public, în mod direct în cadrul instanței sau prin mijloace electronice, în conformitate cu dispozițiile unor legi distincte. De asemenea, în anumite cazuri, actele pot fi notificate sau comunicate prin afișare la avizierul electronic al instanței.

6 Este permisă, în cadrul unei proceduri civile, notificarea sau comunicarea pe cale electronică a actelor (notificarea sau comunicarea actelor judiciare sau extrajudiciare prin mijloace de comunicare electronică la distanță, de exemplu, prin e-mail, prin aplicații internet securizate, prin fax, prin SMS etc.)? Dacă da, pentru ce categorii de proceduri este prevăzută această metodă? Există restricții în ceea ce privește disponibilitatea/accesul la această metodă de notificare sau comunicare a actelor judiciare în funcție de destinatar (practician în domeniul dreptului, persoană juridică, societate comercială sau un alt actor economic etc.)?

Notificarea sau comunicarea actelor prin telefon, fax sau poștă electronică este permisă în situațiile prevăzute la articolul 193 alineatul (5) din LPC și la articolul 321 alineatul (7) din LPC (o notificare adresată de o instanță de al doilea grad de jurisdicție unei instanțe de prim grad de jurisdicție pentru a anunța soluționarea unei căi de atac și o notificare a unei instanțe de prim grad de jurisdicție către o instanță de al doilea grad de jurisdicție cu privire la retragerea unui recurs sau cu privire la decizia părților de a încheia un acord judiciar).

Articolul 495 din LPC, care reglementează procedura în fața tribunalelor comerciale (*trgovački sudovi*) prevede că, în cazuri urgente, data unei ședințe de judecată poate fi programată prin telefon, telegramă sau mijloace electronice, în conformitate cu dispozițiile unor legi distincte, sau în alt mod adecvat. Se emite o notificare oficială în acest sens în cazul în care nu există alte dovezi scrise care să arate că a fost programată o ședință de judecată.

Articolul 507o din LCP prevede că formularele prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 861/2007 și alte cereri sau declarații pot fi prezentate sub formă de solicitări prin fax sau prin mijloace electronice. Ministrul responsabil cu afacerile judiciare trebuie să emită norme distincte pentru depunerea actelor prin fax sau prin mijloace electronice și este necesar, de asemenea, ca normele respective să indice data de la care urmează să fie aplicate. Având în vedere faptul că normele la care s-a făcut referire nu au fost emise până în prezent, condițiile tehnice de utilizare a acestui tip de comunicare nu sunt încă îndeplinite.

Articolul 106a din LCP prevede comunicarea prin mijloace electronice.

Cererile pot fi depuse electronic, prin intermediul unui sistem informatic.

Documentele depuse pe cale electronică se semnează utilizând o semnătură electronică calificată, în conformitate cu regulamentele speciale. Documentele depuse electronic semnate cu ajutorul unei semnături electronice calificate sunt considerate ca fiind semnate de mână.

Data la care sistemul informatic trimite persoanei care a făcut depunerea o confirmare de primire se consideră a fi data la care cererea a fost depusă la instanța astfel sesizată.

În cazul în care o cerere care a fost depusă în format electronic nu întrunește condițiile pentru a fi soluționată,

instanța informează în acest sens persoana care a depus-o, prin mijloace electronice, și îi solicită să o corecteze în conformitate cu indicațiile furnizate.

Prin derogare de la articolul 106a primul paragraf, care prevede că o cerere poate fi depusă în format electronic prin intermediul unui sistem informatic, al organismelor de stat, al parchetului, al avocaților, al notarilor publici, al experților judiciari, al evaluatorilor judiciari, al interpreților judiciari, al administratorilor judiciari, al comisarilor, al agenților menționați la articolul 434a (în cazul în care reprezentantul este o persoană angajată de un sindicat din care face parte lucrătorul sau de o federație sindicală la care este afiliat sindicatul și al cărei membru este lucrătorul, sau atunci când reprezintă un angajator în cadrul unei proceduri legate de ocuparea forței de muncă, în cazul în care reprezentantul este o persoană angajată de o asociație a angajatorilor din care face parte angajatorul sau de o asociație patronală de nivel superior la care este afiliată asociația angajatorului și din care face parte angajatorul), comisarii în procedurile de faliment al consumatorilor, lichidatorii și tutorii speciali angajați de Centrul pentru tutelă specială sunt întotdeauna obligați să depună cereri în format electronic, la fel ca persoanele juridice și persoanele fizice (comercianți, medici etc.) care desfășoară o activitate înregistrată în cazul unor litigii cu privire la activitatea respectivă.

În cazul în care o persoană menționată la alineatul 5 de la articolul 106a din LCP nu depune o cerere în format electronic, instanța îi va acorda un termen de opt zile pentru a face acest lucru. În cazul în care nu se respectă acest termen, se consideră că documentul a fost retras.

Ministerul Justiției instituie un sistem informatic.

Condițiile pentru depunerea cererilor și completarea acestora în format electronic, evidențele care trebuie ținute cu ocazia transmiterii prin mijloace electronice (formatele), precum și organizarea și funcționalitățile sistemului informatic urmează să fie adoptate de ministrul justiției într-un set de norme.

Articolul 8 din Normele privind comunicațiile electronice [*Pravilnik o elektroničkoj komunikaciji* (NN nr. 5/20)] reglementează atribuirea drepturilor de acces la sistemul informatic pentru persoane fizice, entități juridice și organisme publice, avocați, notari publici, experți judiciari, evaluatori judiciari, interpreți judiciari, administratori judiciari și comisari judiciari.

La 20 aprilie 2020, ministrul justiției din Republica Croația a adoptat o decizie, care a intrat în vigoare la 22 aprilie 2020, prin care se confirmă îndeplinirea condițiilor aferente comunicării prin intermediul mijloacelor electronice în toate instanțele municipale (*općinski sudovi*), în toate instanțele districtuale și în cadrul Înaltei Curți Comerciale a Republicii Croația (*Visoki trgovački sud Republike Hrvatske*).

La 13 iulie 2020, ministrul justiției din Republica Croația a adoptat o decizie, în vigoare de la data publicării pe site-ul oficial al Ministerului Justiției, prin care se confirmă îndeplinirea condițiilor aferente comunicării prin intermediul mijloacelor electronice în cadrul Curții Supreme a Republicii Croația.

Organismele de stat, parchetul, avocații, notarii publici, experții judiciari, evaluatorii judiciari, interpreții judiciari, administratorii judiciari, comisarii, agenții menționați la articolul 434a din prezenta lege, comisarii în procedurile de faliment al consumatorilor, lichidatorii și tutorii speciali angajați de Centrul pentru tutelă specială sunt întotdeauna obligați să depună cereri în format electronic, la fel ca și persoanele juridice și persoanele fizice (comercianți, medici etc.) care desfășoară o activitate înregistrată în cazul litigiilor referitoare la această activitate.

6.1 Ce tip de notificare sau comunicare pe cale electronică în sensul articolului 19 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor este disponibilă în acest stat membru în care notificarea sau comunicarea trebuie efectuată direct către o persoană a cărei adresă cunoscută pentru notificare sau comunicare se află într-un alt stat membru?

Articolul 133d din LPC prevede că, în cazul în care o parte își declară acordul ca notificarea sau comunicarea să fie efectuată prin mijloace electronice, instanța trebuie să efectueze notificarea sau comunicarea către partea respectivă prin intermediul sistemului informatic. O parte poate solicita notificarea sau comunicarea actelor prin mijloace electronice la adresa de e-mail pe care o indică în declarație.

În cazul în care o parte a depus o cerere la instanță în format electronic, se va considera că aceasta a consimțit ca notificarea sau comunicarea să fie efectuată prin mijloace electronice, cu excepția cazului în care furnizează o

notificare în sens contrar. În cazul în care instanța constată că notificarea sau comunicarea prin mijloace electronice nu este posibilă, aceasta va notifica sau comunica actul prin alte mijloace și va indica motivul pentru o astfel de notificare sau comunicare.

6.2 A specificat acest stat membru, în conformitate cu articolul 19 alineatul (2) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor, condiții suplimentare în care va accepta notificarea sau comunicarea electronică prin e-mail menționată la articolul 19 alineatul (1) litera (b) din regulamentul respectiv? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 19 alineatul (2) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

Normele privind comunicațiile electronice (NN nr. 139/21) prevăd că cererile depuse în instanță de utilizatorii externi ai sistemului trebuie depuse în format electronic și semnate utilizând semnătura electronică calificată a acestora.

Certificatul de semnătură electronică trebuie să fie emis de un prestator de servicii de încredere calificat și să fie valabil la momentul semnării, ceea ce înseamnă că instanța poate solicita prestatorului de servicii de încredere să verifice valabilitatea certificatului eliberat pentru o persoană fizică sau juridică în cazul în care există îndoiele întemeiate cu privire la manipulare.

În cazul în care o transmitere sau o anexă este alcătuită din mai multe foi, toate foile trebuie furnizate într-un singur fișier care nu conține foi goale. Fiecare transmitere și anexă ar trebui să fie autonome sau denumirea fișierului ar trebui să indice că face parte din același ansamblu dacă au fost depuse în mai multe fișiere din cauza volumului de date.

În cazul în care o transmitere este însoțită de documente publice care există deja în format electronic, acestea trebuie să fie originale prezentate ca documente semnate electronic de emitent.

Transmiterile în format electronic trebuie să fie în format PDF sau într-un format echivalent, iar anexele pot fi în orice format electronic.

7 Notificări sau comunicări „indirecte”

7.1 Permite legislația acestui stat membru utilizarea altor metode de notificare sau comunicare în cazul în care nu a fost posibilă notificarea sau comunicarea actelor către destinatar (de exemplu, notificarea la adresa personală, la executorul judecătoresc, prin intermediul serviciilor de curierat sau prin afișare)?

Articolul 142 alineatul (2) din LPC prevede că, în cazul în care destinatarul unui act care trebuie notificat sau comunicat nu se găsește la adresa de contact menționată în plângere sau în evidențele oficiale, funcționarul care efectuează notificarea sau comunicarea trebuie informat cu privire la data și locul în care ar putea găsi destinatarul. În plus, funcționarul în cauză îi înmânează uneia dintre persoanele menționate la articolul 141 alineatul (1), (2) sau (3) din LPC un aviz scris indicând data și ora la care destinatarul ar trebui să se afle în locuința sa sau la locul său de muncă pentru a primi actul. În cazul în care nici în urma unui astfel de notificări funcționarul care efectuează notificarea sau comunicarea nu găsește destinatarul actului, acesta va proceda în conformitate cu prevederile articolului 141 din LPC.

În aceste cazuri, în practică, se aplică dispozițiile Legii privind serviciile poștale (*Zakon o poštanskim uslugama*) (NN nr. 144/12, 153/13, 78/15 și 110/19; denumită în continuare „ZPU”), ca modalitate substitutivă de notificare sau comunicare. Legea prevede că articolele care fac obiectul trimiterilor poștale, cu excepția trimiterilor poștale obișnuite, trebuie să fie predate destinatarului, reprezentantului legal al acestuia sau unei persoane împuternicite printr-o procură. Prin derogare, în cazul în care un colet poștal nu poate fi livrat niciuneia dintre persoanele enumerate, acesta poate fi înmânat unui adult din gospodărie, unei persoane angajate cu caracter permanent în gospodărie sau în cadrul spațiilor comerciale ale destinatarului, unei persoane autorizate din cadrul spațiilor comerciale ale entității juridice sau unei persoane fizice de la locul de muncă al destinatarului, în cazul în care acesta din urmă are contract de muncă pe durată nedeterminată. În cazul în care articolele poștale nu pot fi predate în modul descris anterior, se depune un aviz în căsuța poștală a destinatarului pentru a-l informa cu privire la locul și momentul în care poate colecta articolul respectiv. În mod normal, serviciile poștale

lasă un aviz care specifică faptul că articolul poștal respectiv poate fi ridicat de la un anumit oficiu poștal în termen de cinci zile de la data livrării avizului. Dacă destinatarul nu ridică articolul poștal în termenul stabilit, operatorul de servicii poștale îl restituie expeditorului.

Metoda finală de notificare sau comunicare, în cazul în care toate celelalte metode au eșuat, este notificarea sau comunicarea prin afișare la avizierul electronic al instanței.

7.2 În cazul în care se aplică alte metode, în ce moment se consideră că au fost notificate sau comunicate actele?

În cazul în care se utilizează o altă metodă de notificare sau comunicare, se consideră că actele au fost notificate sau comunicate la data la care acestea au fost înmânate destinatarului sau unei persoane autorizate să primească actul în numele destinatarului sau, în cazul în care un act este notificat la avizierul electronic al instanței, după opt zile de la data la care actul a fost afișat la avizierul electronic al instanței.

7.3 În cazul în care o altă metodă de notificare sau comunicare este depunerea actelor judiciare într-un anumit loc (de exemplu, la un oficiu poștal), cum este informat destinatarul cu privire la faptul că actele au fost depuse în acest mod?

Articolul 37 din ZPU prevede că articolele care fac obiectul trimiterilor poștale, cu excepția trimiterilor obișnuite, trebuie să fie predate destinatarului, reprezentantului legal al acestuia sau unei persoane împuternicite printr-o procură. Prin derogare, în cazul în care un colet poștal nu poate fi livrat niciuneia dintre persoanele enumerate, acesta poate fi înmânat unui adult din gospodărie, unei persoane angajate cu caracter permanent în gospodărie sau în cadrul spațiilor comerciale ale destinatarului, unei persoane autorizate din cadrul spațiilor comerciale ale entității juridice sau unei persoane fizice de la locul de muncă al destinatarului, în cazul în care acesta din urmă are contract de muncă pe durată nedeterminată. În cazul în care articolele poștale nu pot fi predate în modul descris anterior, se depune un aviz în căsuța poștală a destinatarului pentru a-l informa cu privire la locul și momentul în care poate colecta articolul respectiv. Dacă destinatarul nu ridică articolul poștal în termenul stabilit, operatorul de servicii poștale îl restituie expeditorului.

Ca urmare a cererii unei persoane anume și a aprobării din partea președintelui instanței, notificarea sau comunicarea către persoana respectivă se face în cadrul instanței, actele care îi sunt adresate de către instanță se depun într-o căsuță poștală aflată într-un spațiu desemnat de instanță în acest scop. Notificarea sau comunicarea este efectuată de către un funcționar al instanței. Printr-o hotărâre pronunțată în cadrul procedurilor administrative, președintele instanței poate dispune ca toți avocații care au propriile registraturi și notarii publici care își au sediul social în raza de competență teritorială a instanței respective să primească actele judiciare prin intermediul căsuțelor poștale menționate (articolul 134b din LPC). În aceste condiții, persoanele incluse pe listă sunt obligate să colecteze actele în termen de opt zile. În cazul în care un act nu este colectat în acest termen, acesta va fi afișat la avizierul instanței. Un act este considerat notificat sau comunicat după opt zile de la data la care acesta a fost afișat la avizierul electronic al instanței.

7.4 În cazul în care destinatarul refuză să accepte notificarea sau comunicarea actelor, care sunt consecințele? Se consideră că actele au fost efectiv notificate sau comunicate dacă refuzul nu era legitim?

În cazul în care destinatarul refuză să semneze nota de livrare, funcționarul care efectuează notificarea sau comunicarea actului consemnează acest lucru în nota de livrare și notează în litere data la care a fost realizată notificarea sau comunicarea; actul se consideră, în acel moment, ca fiind notificat sau comunicat [articolul 149 alineatul (3) din LPC].

8 Servicii de curierat din străinătate (articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor)

8.1 În cazul în care serviciul de curierat livrează un act trimis din străinătate către un destinatar din acest stat membru, într-o situație în care este necesară o confirmare de primire (articolul 18

din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor), serviciul de curierat livrează actul doar destinatarului în persoană sau poate, în conformitate cu normele naționale în materie de livrări poștale, să livreze actul și unei alte persoane de la aceeași adresă?

În cazul în care destinatarul unui act care trebuie notificat sau comunicat nu se găsește la adresa de contact menționată în acțiune sau în evidențele oficiale, funcționarul care efectuează notificarea sau comunicarea poate, de asemenea, să notifice sau să comunice actul membrilor gospodăriei persoanei în cazul în care persoana nu desfășoară o activitate profesională înregistrată sau notificarea sau comunicarea este efectuată la locul de muncă al persoanei căreia trebuie să i se notifice sau comunice actul însă nu este găsită la această adresă, funcționarul poate notifica sau comunica actul unei persoane care lucrează acolo dacă aceasta din urmă își exprimă acordul să primească actul.

Funcționarul care efectuează notificarea sau comunicarea actului are obligația de a stabili când și unde ar putea găsi persoana căreia urmează să îi fie notificat sau comunicat un act și de a lăsa un aviz scris prin care să solicite persoanei să fie prezentă la un moment dat într-o anumită zi la domiciliu sau la locul de muncă pentru a primi actul.

8.2 În conformitate cu normele în materie de livrări poștale din acest stat membru, cum se poate efectua notificarea sau comunicarea actelor din străinătate, în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor, dacă la adresa de livrare nu a fost găsit nici destinatarul, nici o altă persoană abilitată să primească livrarea (dacă este posibil, în temeiul normelor naționale în materie de livrări poștale - a se vedea mai sus)?

Funcționarul care efectuează notificarea sau comunicarea actului are obligația de a stabili când și unde ar putea găsi persoana căreia urmează să îi fie notificat sau comunicat un act și de a lăsa un aviz scris prin care să solicite persoanei să fie prezentă la un moment dat într-o anumită zi la domiciliu sau la locul de muncă pentru a primi actul.

8.3 Oficiul poștal prevede o anumită perioadă de timp pentru ridicarea actelor înainte de a le trimite înapoi cu mențiunea nelivrat? În cazul unui răspuns afirmativ, în ce mod este informat destinatarul că are corespondență de ridicat de la oficiul poștal?

Termenul de colectare a actelor este stabilit prin regulamentul de prestare a serviciilor poștale și prin actele interne ale prestatorilor de servicii poștale și, ca regulă generală, este de 5 zile de la data la care s-a încercat notificarea sau comunicarea, actul fiind trimis la punctul central de colectare a serviciilor poștale înainte de a fi returnat expeditorului, ceea ce înseamnă că destinatarul are la dispoziție mai multe zile pentru a ridica actul din locul respectiv.

9 Există vreo dovadă scrisă din care să reiasă că actul judiciar a fost comunicat sau notificat?

Articolul 149 din LPC prevede că certificatul de notificare sau comunicare (nota de livrare) trebuie să fie semnat de către destinatar, care trebuie să indice data la care a primit nota de livrare. Nota de livrare poate fi emisă, de asemenea, în format digital, pe un dispozitiv adecvat.

Dacă destinatarul este analfabet sau nu este capabil să se semneze, funcționarul care efectuează notificarea sau comunicarea actului scrie numele și prenumele acestuia, consemnează, în litere, data notificării sau a comunicării și atașează o notă care indică motivul pentru care nu a fost adăugată semnătura destinatarului.

În cazul în care destinatarul refuză să semneze nota de livrare, funcționarul care efectuează notificarea sau comunicarea actului consemnează acest lucru în nota de livrare și scrie, în litere, data la care s-a efectuat notificarea sau comunicarea; prin această acțiune se consideră că actul a fost notificat sau comunicat.

În cazul în care notificarea sau comunicarea actului este efectuată la adresa persoanei căreia trebuie să i se notifice sau comunice actul personal, iar aceasta nu este găsită la adresa indicată pentru notificare sau comunicare în acțiune, în nota de livrare se indică, împreună cu o confirmare de primire a actului, că aceasta a fost precedată de un aviz scris.

Funcționarul care efectuează notificarea sau comunicarea actului va solicita persoanei căreia îi înmânează actul să își dovedească identitatea.

În cazul în care un act nu este notificat sau comunicat unui organism de stat sau unei persoane juridice, funcționarul care efectuează notificarea sau comunicarea către o persoană fizică solicită acesteia să se identifice.

Funcționarul care efectuează notificarea sau comunicarea actului trebuie să consemneze în nota de livrare numele și prenumele persoanei căreia i-a fost înmânat actul sau să indice numărul cărții de identitate care i-a fost prezentată pentru a verifica identitatea persoanei respective și autoritatea care a eliberat actul de identificare.

Un funcționar care efectuează notificarea sau comunicarea unui act care nu este un notar public este obligat să scrie lizibil numele, prenumele și titlul pe nota de livrare și să semneze pe aceasta.

În cazul în care este necesar, funcționarul care efectuează notificarea sau comunicarea unui act întocmește o dovadă de notificare sau comunicare separată, pe care o anexează la nota de livrare.

În cazul în care în nota de livrare s-a consemnat o dată eronată, notificarea sau comunicarea se consideră efectuată la data la care actul a fost predat.

În cazul în care nota de livrare a dispărut, notificarea sau comunicarea poate fi dovedită într-un alt mod.

Articolul 133a alineatele (3) și (4) din LPC prevăd că notarul public întocmește acte doveditoare privind primirea unui act și măsurile care au fost întreprinse pentru a notifica sau comunica actul respectiv. Notarul public trebuie să prezinte instanței în mod direct, fără întârziere, o copie certificată pentru conformitate cu originalul a actului care dovedește primirea actului de notificat sau de comunicat, împreună cu un certificat de notificare sau comunicare însoțit de copia certificată pentru conformitate cu originalul a dovezii notificării ori comunicării, sau un act care nu a putut fi notificat sau comunicat, însoțit de o copie certificată pentru conformitate cu originalul a actului doveditor privind măsurile care au fost întreprinse.

10 Ce se întâmplă în situația în care destinatarul nu primește actul sau în situația în care notificarea sau comunicarea este efectuată cu încălcarea legii (de exemplu, actul este notificat sau comunicat unei persoane terțe)? În aceste condiții se poate totuși considera valabilă notificarea sau comunicarea actului (de exemplu, se pot remedia încălcările legii) sau trebuie să se facă un nou demers de notificare sau comunicare a actului?

Destinatarul sau o persoană dintre cele cărora le poate fi notificat sau comunicat un act sunt autorizate să refuze primirea actului numai în cazul în care notificarea sau comunicarea este efectuată într-un moment sau într-un loc sau prin mijloace care nu sunt prevăzute de lege. Cu toate acestea, în cazul în care destinatarul sau persoanele obligate să primească un act refuză totuși să primească actul în mod ilegal sau, în cazul în care îl aruncă sau îl distruge înainte de a efectua lectura acestuia, refuzul nu aduce atingere consecințelor juridice ale actului notificat sau comunicat (VsSr Gzz 61/73 – ZSO 4/76-140).

Certificatul de notificare sau comunicare (nota de livrare) trebuie să fie semnat de către destinatar, care trebuie să indice data la care a primit nota de livrare. Nota de livrare poate fi emisă, de asemenea, în format digital, pe un dispozitiv adecvat.

Dacă destinatarul este analfabet sau nu este capabil să se semneze, funcționarul care efectuează notificarea sau comunicarea actului scrie numele și prenumele acestuia, consemnează, în litere, data notificării sau a comunicării și atașează o notă care indică motivul pentru care nu a fost adăugată semnătura destinatarului. În cazul în care notificarea sau comunicarea este efectuată în conformitate cu dispozițiile articolului 142 alineatul (2) din LPC, în nota de livrare se indică, împreună cu o confirmare de primire a actului, că aceasta a fost precedată de un aviz scris.

Funcționarul care efectuează notificarea sau comunicarea actului va solicita persoanei căreia îi înmânează actul să își dovedească identitatea. În cazul în care un act nu este notificat sau comunicat unui organism de stat sau unei persoane juridice, funcționarul care efectuează notificarea sau comunicarea către o persoană fizică solicită acesteia să se identifice.

Funcționarul care efectuează notificarea sau comunicarea actului trebuie să consemneze în nota de livrare numele și prenumele persoanei căreia i-a fost înmânat actul sau să indice numărul cărții de identitate care i-a fost prezentată pentru a verifica identitatea persoanei respective și autoritatea care a eliberat actul de identificare. Un funcționar însărcinat cu notificarea sau comunicarea unui act care nu este un notar public este obligat să-și scrie lizibil numele, prenumele și titlul pe nota de livrare și să semneze pe aceasta.

În cazul în care este necesar, funcționarul care efectuează notificarea sau comunicarea unui act întocmește o dovadă de notificare sau comunicare separată, pe care o anexează la nota de livrare. În cazul în care în nota de livrare s-a consemnat o dată eronată, notificarea sau comunicarea se consideră efectuată la data la care actul a fost predat.

În cazul în care nota de livrare a dispărut, notificarea sau comunicarea poate fi dovedită într-un alt mod.

În cazul în care funcționarul care efectuează notificarea sau comunicarea actului nu efectuează notificarea cu diligența necesară, determinând o întârziere semnificativă a procedurii, persoana respectivă poate fi sancționată de către instanță.

11 În cazul în care destinatarul refuză să accepte un act din cauza limbii utilizate (articolul 12 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor), iar instanța sau autoritatea sesizată în cauză decide, în urma verificării, că refuzul nu a fost justificat, există o cale de atac specifică pentru a contesta decizia respectivă?

În cazul în care destinatarul refuză să semneze nota de livrare, funcționarul care efectuează notificarea sau comunicarea actului consemnează acest lucru în nota de livrare și scrie, în litere, data la care s-a efectuat notificarea sau comunicarea; prin această acțiune se consideră că actul a fost notificat sau comunicat.

12 Trebuie să se plătească pentru notificarea sau comunicarea unui act și, dacă da, care este suma? Există o diferență între situația în care actul urmează să fie notificat sau comunicat în temeiul dreptului intern și situația în care cererea de notificare sau de comunicare provine dintr-un alt stat membru? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 15 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor referitoare la notificarea sau comunicarea unui act dintr-un alt stat membru

Costurile notificării sau comunicării de către un notar public sunt achitate notarului public direct de către parte. Notarii publici care nu primesc plăți în avans pentru a acoperi costurile aferente notificării sau comunicării nu au obligația de a notifica sau comunica actul. Notarul public întocmește o dovadă a notificării sau comunicării și informează instanța în acest sens în mod direct. Părțile nu sunt obligate să plătească taxe unui notar public pentru orice acțiuni întreprinse în vederea notificării sau comunicării unui act prin intermediul unui notar public. Costurile notificării prin intermediul unui notar public trebuie să fie incluse în cheltuielile de judecată dacă instanța consideră că acest lucru este necesar. Onorariile și compensațiile acordate unui notar public pentru furnizarea de servicii notariale sunt reglementate de normele privind tarifele provizorii ale notarilor publici (*Pravilnik o privremenoj javnobilježničkoj tarifi*) (NN nr. 38/94, 82/94, 52/95, 115/12, 120/15 și 64/19).

Articolul 146 alineatul (5) din LPC prevede că fondurile necesare pentru a acoperi costurile de angajare și de

desfășurare a activității unui reprezentant al pârâtului responsabil de primirea actelor trebuie să fie plătite în avans de către solicitant în conformitate cu o hotărâre a instanței fără drept de apel. În cazul în care solicitantul nu reușește să efectueze o plată în avans în termenul stabilit, acțiunea este respinsă.

Normele privind onorariile pentru exercitarea atribuțiilor oficiale în afara sediului instanței (*Pravilnik o naknadama za obavljanje službenih radnji izvan zgrad suda*) (NN nr. 38/14, 127/19 și 154/22), ca regulament de punere în aplicare a Legii privind instanțele și a unui regulament care intră în sfera de competență a acestei administrații, reglementează condițiile generale de exercitare a tuturor activităților oficiale în afara incintelor instanței și cuantumul onorariului la care au dreptul judecătorii, funcționarii judiciari și angajații în exercitarea atribuțiilor oficiale în afara sediului instanței. Aceste norme definesc o sarcină oficială îndeplinită în afara sediului instanței ca fiind orice acțiune întreprinsă de instanță în timpul sau în afara programului de lucru al instanței, în interesul și pe cheltuiala unei părți sau a unui alt participant la procedură sau pe cheltuiala instanței. În această privință, normele prevăd în mod expres că acestea se aplică și actului de notificare sau comunicare a actelor în cadrul procedurilor judiciare, dar nu prevăd modalități specifice pentru această acțiune.

Articolul 3 al patrulea paragraf din norme prevede că o sarcină oficială exercitată în afara sediului instanței, la cererea și pe cheltuiala unei părți, poate fi exercitată, în principiu, numai după ce partea în cauză a plătit instanței un avans din suma solicitată. Articolul 10 al doilea paragraf prevede, de asemenea, că, în cazul în care costul unei sarcini oficiale efectuate este mai mic decât cuantumul avansului, instanța va invita partea sau alt participant la procedură să plătească diferența în ceea ce privește suma necesară pentru îndeplinirea îndatoririlor oficiale în afara sediului instanței.

■ Ultima actualizare: 06/01/2025

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.